

Ministerstvu životního prostředí

prostřednictvím

Krajský úřad Ústeckého kraje
Odbor životního prostředí a zemědělství
Velká Hradební 3118/48
400 02 Ústí nad Labem

K č. j.: 3057/ZPZ/2013/ZD-539

Věc: Odvolání proti rozhodnutí Krajského Úřadu Ústeckého kraje o povolení výjimky dle § 56 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. pro stavbu „CPI Park Žďárek“ v k. ú. Knínice u Libouchce

Dne 22. 5. 2014 bylo Krajským úřadem Ústeckého kraje, Odbor životního prostředí a zemědělství, (dále též jen KÚÚK) vydáno pod č. j. 3057/ZPZ/2013/ZD-539 rozhodnutí, kterým se v řízení o povolení výjimek ze základních podmínek ochrany zvláště chráněných živočichů (§ 50 a § 56 zákona č. 114/1992 Sb.) v souvislosti se záměrem „CPI Park Žďárek“ v k. ú. Knínice u Libouchce povoluje výjimka ve vztahu k živočichům bramborníček hnědý (*Saxicola rubetra*), tuhýk obecný (*Lanius collurio*), prskavec větší (*Brachinus crepitans*), svižník polní (*Cicindela c. campestris*), mravenec (*Formica rufibarbis*), čolek obecný (*Lissotriton vulgaris*), žluva hajní (*Oriolus oriolus*), modrásek bahenní (*Phengaris nausithous*), modrásek očkovaný (*Phengaris teleius*), strnad luční (*Miliaria calandra*), skokan skřehotavý (*Pelophylax ridibundus*), zmije obecná (*Vipera berus*), chřástal polní (*Crex crex*) a střevlík zlatitý (*Carabus auratus*).

Proti tomuto rozhodnutí podává spolek (dříve občanské sdružení) Přátelé přírody – Občanská společnost (dále též jen „sdružení“) v celém jeho rozsahu toto

o d v o l á n í ,

a to z níže uvedených důvodů.

1. Výrok rozhodnutí není úplný.

Žádostí, kterou bylo zahájeno toto správní řízení, bylo požádáno o udělení výjimky dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. ve vztahu k celému záměru, včetně záměru na pozemcích v k. ú. Žďár u Velkého Chvojna.

Ačkoli žádost byla zúžena, je třeba o této části předmětu řízení rozhodnout, např. zastavením řízení v této části; toto však učiněno nebylo a bylo rozhodnuto jen ve vztahu k ve výroku uvedeným pozemkům v k. ú. Knínice u Libouchce.

Výrok rozhodnutí tedy není úplný, neboť nevyčerpává předmět řízení vymezený žádostí.

2. Sdružení dále spatřuje stěžejní nezákonnost napadeného rozhodnutí v tom, že výjimka z ochranných podmínek daných zvláště chráněných druhů živočichů byla povolena, aniž by byly splněny zákonné podmínky pro její udělení.

Podle § 56 odst. 1 a 2 zákona č. 114/1992 Sb. lze výjimku ze zákazu u zvláště chráněných živočichů udělit pouze z důvodů v tomto ustanovení stanovených. Mj. se musí jednat o naléhavé důvody s převahou jiného veřejného zájmu nad zájmy ochrany přírody a krajiny.

Pro udělení výjimky na základě § 56 odst. 1 a 2 zákona č. 114/1992 Sb. musí zde být současně splněny mj. tyto podmínky:

- a) jiný veřejný zájem převažuje nad zájmem ochrany přírody.
- b) neexistence jiného uspokojivého řešení.
- c) naléhavost důvodů převažujícího veřejného zájmu.

Sdružení připomíná, že k udělení výjimky nepostačuje splnit jen některé podmínky, splnit je nutno všechny. Tj. zatímco zjištění, že není splněna některá z podmínek, postačuje k jejímu neudělení (jak k tomu zcela správně a v souladu se zákonem došlo v předchozím rozhodnutí KÚÚK ve vztahu ke střevlíkovi a chřástalovi), pro její udělení je nutno naplnit – jak je potvrzeno i konstantní judikaturou správních soudů – všechny (nepostačuje tedy např. jen zjištění, že populace silně ohrožených živočichů budou udrženy v příznivém stavu).

Navrhovatel neprokázal ani nedoložil splnění všech zákonných podmínek pro udělení výjimky.

Toto však ani navrhovatel učinit nemohl, neboť zákonné předpoklady pro udělení výjimky nejsou naplněny, a tedy nebylo možno ani dle zákona výjimku povolit.

a) Nesplnění podmínky převahy jiného veřejného zájmu nad zájmem ochrany přírody.

V první řadě je třeba uvést, že není splněna podmínka k udělení výjimky - převaha jiného veřejného zájmu nad zájmem ochrany přírody.

Způsob, jakým žadatel i správní orgán dovozují jiný veřejný zájem na realizaci dané stavby, není správný. Napadené rozhodnutí navíc v zásadě žádný relevantní převažující veřejný zájem neuvádí, uvádí k tomuto pouze obecná a nepřezkoumatelná tvrzení; řádné porovnání se zájmy ochrany přírody a krajiny potom zcela chybí.

KÚÚK v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl k otázce převahy veřejného zájmu na realizaci záměru žadatele následující: „*Krajský úřad se v prvním projednání věci přiklonil k závěru, že i přes komerční charakter záměru existuje souběh veřejného zájmu na jeho realizaci, neboť záměr přispívá k naplnění rozvojových cílů, vymezených pro příslušný region Politikou územního rozvoje České republiky, schválenou usnesením vlády č. 929/2008, a to zejména vytvořením investičních příležitostí a pracovních míst, příspěvkem k rozvoji místní veřejné dopravy a zvýšením rozpočtových příjmů dotčených obcí. Tyto cíle byly následně promítnuty do Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje, schválených zastupitelstvem Ústeckého kraje a účinných od 20. 10. 2011, které v rámci plánování a usměrňování územního rozvoje pro rozvojovou oblast OB6 Ústí nad Labem i nadále počítají s rozvojem ekonomických aktivit v lokalitě Žďárek – Libouchec. Tato okolnost podle názoru krajského úřadu rovněž nasvědčuje tomu, že v daném případě není ve vztahu k naplnění veřejného zájmu prostřednictvím předmětného záměru k dispozici jiné, srovnatelně uspokojivé řešení.*“.

Tyto závěry KÚÚK však nejsou správné a nemohou obstát, jak vyplývá z následujícího:

i) Absence jiného veřejného zájmu:

Jak vyplývá z výše uvedeného, v napadeném rozhodnutí se hovoří ve vztahu k veřejnému zájmu, který by být mohl dán na realizaci daného záměru, pouze o „vytvoření investičních příležitostí a pracovních míst, příspěvku k rozvoji místní veřejné dopravy a zvýšení rozpočtových příjmů dotčených obcí“.

Jestliže má dle úřadu veřejný zájem spočívat ve „vytvoření investičních příležitostí a pracovních míst“, potom se jedná o tvrzení tak obecná a neurčitá, že toto nelze považovat za doložení nějakého veřejného zájmu na realizaci daného záměru.

Navíc je třeba uvést, že „vytvoření investičních příležitostí a pracovních míst“ nemůže samo o sobě založit veřejný zájem na realizaci dané stavby, převažující nad zájmem jiným, neboť jakákoli obdobná stavba může „vytvářet investiční příležitosti a pracovní místa“, což by znamenalo, že na každé takové stavbě je dán převažující veřejný zájem – toto však jistě neplatí!

Jinými slovy veřejný zájem na realizaci stavby nelze dovodit pouze z toho, že se jedná o investici a že vytvoří pracovní místa (neboť to platí v zásadě o každé podnikatelské stavbě), ale z konkrétních identifikovaných a kvantifikovaných přínosů dané stavby (a to v porovnání s jejími negativními dopady, které musí být od přínosů záměru „odečteny“) – toto však vůbec nebylo úřadem provedeno!

Úřad sice zcela správně označil tvrzení žadatele o vzniku „tisíců“ pracovních míst za „málo průkazné“, avšak již se nikterak nezabýval, jaký má být tedy konkrétní přínos daného záměru ve vztahu k případnému zvýšení zaměstnanosti.

Je třeba připomenout, že jako hlavní využití areálu se uvádí příjem zboží a jeho skladování před odvozem k dalším odběratelům. Manipulace se zbožím a jeho uskladňování přitom není činností, která by vytvořila takový zásadní počet pracovních míst, který by mohl vyvážit negativa daného záměru.

Potenciální nová pracovní místa v daném areálu nemohou založit převahu jiného veřejného zájmu nad zájem na ochranu přírody a krajiny.

Za veřejný zájem na realizaci dané stavby nelze označit navýšení příjmu z daní, neboť to je až důsledek záměru (a jakékoli jiné podnikatelské aktivity), nikoli skutečnost, která by mohla založit veřejný zájem na realizaci dané stavby.

Totéž platí i ve vztahu k dalším uváděným skutečnostem, jako je např. „příspěvek k rozvoji místní veřejné dopravy“; ve vztahu k negativům stavby se navíc jedná spíše o bagatelní přínos.

V každém případě se však jedná o důsledek stavby, nikoli o skutečnost, která by mohla založit veřejný zájem na její realizaci.

Jak vyplývá z uvedeného, naplněním této stěžejní zákonné podmínky pro udělení výjimky se správní orgán řádně a přezkoumatelně nezabýval.

Uvedené působí nejen porušení § 68 odst. 3 správního řádu, neboť v rozhodnutí absentuje řádné odůvodnění rozhodnutí, ale úřad porušil i svojí povinnost dle § 50 odst. 3 a 4 zákona č. 500/2004 Sb., neboť pečlivě nepřihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci (jakož ani nezjišťoval všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu).

ii) K nemožnosti dovozovat veřejný zájem z územně plánovací dokumentace:

K odůvodnění rozhodnutí, v němž se úřad opírá o Politiku územního rozvoje České republiky a Zásady územního rozvoje Ústeckého kraje (ZÚR ÚK), je třeba především uvést obecně následující:

Soulad s územním plánem je důležitou podmínkou případné realizace záměru žadatele, avšak nelze z tohoto souladu vyvozovat existenci veřejného zájmu na realizaci záměru, a už vůbec ne převahu takového veřejného zájmu nad jinými veřejnými zájmy, v tomto řízení, zejména nad veřejným zájmem na ochraně zvláště chráněných druhů.

Veřejné zájmy se do územně plánovací dokumentace promítají ochranou a rozvojem přírodních, kulturních a civilizačních hodnot území a ochranou krajiny (avšak pouze na té úrovni podrobnosti, pro kterou se územně plánovací dokumentace zpracovává) a vymezením veřejně prospěšných staveb a opatření. Vymezení regulativů pro ostatní plochy v územním plánu však určuje pouze regulativy a limity rozvoje území a ze zákona žádným způsobem neplyne, že existuje veřejný zájem na tom, aby se skutečně na té či oné ploše realizoval ten či onen záměr jen proto, že je v souladu s územním plánem (byť na politické úrovni v obci, která územní plán vydala, může existovat zájem na realizaci určitého záměru, ať veřejného či soukromého). Soulad s územním plánem je podmínkou realizace záměru, veřejný zájem na jeho realizaci z něj však neplyne.

Je třeba připomenout, že veřejný zájem nelze odvozovat z územně plánovací dokumentace (Zásady územního rozvoje, Územní plán) a obdobných podkladů (Politika územního rozvoje) již jen z toho důvodu, že se jedná o obecné dokumenty, které se nezabývají návrhem a řešením konkrétních staveb.

Teprve při posouzení konkrétní stavby, její funkce a kapacity a jejích konkrétních dopadů do území lze posoudit, zda je na realizaci dané stavby dán veřejný zájem, nebo nikoli.

Územně plánovací dokumentace stanoví, co a kde může být - za splnění všech ostatních zákonných požadavků - realizováno, a to z hlediska územního plánování. Při realizaci konkrétní stavby musí být samozřejmě splněny všechny další konkrétní předpoklady vyžadované právními předpisy chránícími další veřejné zájmy (ochrana vod, ovzduší, přírody a krajiny ad.), přičemž splnění těchto předpokladů není územním plánem nikterak prejudikováno. Soulad s územně plánovací dokumentací je pouze jedním z předpokladů pro umístění určité stavby, který nemá vliv na splnění požadavků jiných (i z toho důvodu, že se zpracovává na jiné úrovni podrobnosti a tedy se může stát, že při detailním posuzování konkrétní stavby a daného území před jejím umístěním vyjde najevo skutečnost, která její realizaci neumožní, byť by byla v souladu s územně plánovací dokumentací). Proto nelze veřejný zájem konstruovat pouze na základě územně plánovací dokumentace, ale jen na základě posouzení návrhu konkrétní stavby.

Skutečnost, že určité území je určeno k určitému funkčnímu využití, tak neznamená, že k tomuto účelu skutečně využito bude být moci. Teprve před umístěním stavby provedené např. biologické hodnocení ukáže, zda možnost územně plánovací dokumentace zastavět určité území může být využita či nikoliv (např. právě s ohledem na nález zvláště chráněných druhů živočichů).

Skutečnost, že stavba je v souladu s územně plánovací dokumentací, je tedy rozhodná zejména v řízení o jejím umístění, nikoli v řízení před orgánem ochrany přírody; konec konců soulad stavby s územně plánovací dokumentací ani nepřísluší orgánu ochrany přírody přezkoumávat, neboť to činí stavební úřad v řízeních vedených dle stavebního zákona. Orgán

ochrany přírody by se tedy měl pohybovat plně v mezích zákona č. 114/1992 Sb. a posuzovat zájem na realizaci předmětné stavby (bez ohledu na soulad či nesoulad s územně plánovací dokumentací) v porovnání se zájmy ochrany přírody a krajiny.

Je třeba též připomenout, že ani v intencích stavebního práva (které je pro územně plánovací dokumentaci rozhodné) se s dokládáním veřejného zájmu nenakládá tak, jak to učinil správní orgán. Veřejný zájem se posuzuje jako další a specifická podmínka při vyvlastňovacím řízení, a to i u staveb vedených v územně plánovací dokumentaci jako stavby veřejně prospěšné. Např. silnice může být veřejně prospěšnou stavbou, zda je na její realizaci dán veřejný zájem, je však vždy možno posoudit až v porovnání konkrétních přínosů konkrétní navrhované stavby v daném místě s negativy (zásahy do zájmů chráněných právními předpisy), které tato stavba přinese. Stavební právo tak nekonstruuje veřejný zájem „automaticky“, a to ani u veřejně prospěšných staveb.

V případě pravdivosti argumentace zakládající veřejný zájem na realizaci dané stavby na územně plánovací dokumentaci (či dokonce na tomto zakládající i splnění dalších podmínek pro udělení výjimky!), by vedení řízení dle zákona č. 114/1992 Sb. postrádalo jakýkoli smysl a bylo by zcela zbytečné, neboť by pouze stačilo odkázat na územně plánovací dokumentaci. Jinými slovy argumentace odvozující veřejný zájem „automaticky“ z územně plánovací dokumentaci by vedla ke zjevně nepravdivému závěru, že veřejný zájem na výstavbě je dán všude tam, kde územně plánovací dokumentace s výstavbou počítá, tedy že na realizaci jakékoli (územně plánovací dokumentací předvídané) výstavby, navíc bez ohledu na její konkrétní navrhovanou podobu, je dán veřejný zájem. Tak tomu ovšem zcela nepochybně není a tento závěr je mylný – ne všechna výstavba je zájmem veřejným, dokonce většina staveb je realizována ze zájmů soukromých, jako je tomu v daném případě.

Soulad s územně plánovací dokumentací je tedy pouze jedním z předpokladů pro umístění určité stavby, který nemá vliv na splnění požadavků jiných.

Z územně plánovací dokumentace nikterak nevyplývá veřejný zájem na realizaci konkrétní navrhované stavby (v konkrétní navrhované podobě), ten je nutno zkoumat a prokazovat zvláště při detailním posouzení předmětného území a konkrétní stavby.

Územně plánovací dokumentace nemůže založit veřejný zájem pro realizaci stavby - a již vůbec ne jakékoli - na daném území.

iii) Záměr je navíc v rozporu s cíli a úkoly územního plánování dle Politiky územního rozvoje (PÚR) a ZÚR ÚK:

Bez ohledu na výše uvedené, tj. i kdybychom připustili relevanci PÚR a územně plánovací dokumentace při zkoumání naplnění hlediska veřejného zájmu, ani v tomto případě však z těchto podkladů veřejný zájem na realizaci daného konkrétního záměru a v navrhovaném rozsahu neplyne.

Jestliže KÚÚK svou argumentaci opírá o tvrzení, že záměr žadatele přispěje k naplňování rozvojových cílů stanovených v aktuální PÚR a konkretizovaných v Zásadách územního rozvoje Ústeckého kraje pro oblast OB6, měl by v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu v odůvodnění rozhodnutí zcela konkrétně a ověřitelně uvést, které rozvojové cíle stanovené v řečené územně plánovací dokumentaci má na mysli, v jakém rozsahu a jakým způsobem záměr žadatele k jejich naplňování přispěje a jakými úvahami se správní orgán řídil při hodnocení souvisejících podkladů; to však nebylo učiněno a ani učiněno být nemůže, neboť tento závěr není správný.

V této souvislosti podotýkáme, že PÚR (2008) je „*nástrojem územního plánování*“

(viz odst. 2 PÚR 2008) a pro oblast OB6 vymezuje jediný úkol: „Řešit uspořádání krajiny mezi Ústím nad Labem a Teplicemi jako kvalitní společně využívaný prostor, propojující obě města.“.

Zásady územního rozvoje Ústeckého kraje pak v úkolech stanovených pro územní plánování v oblasti OB6 ZÚR ÚK v souvislosti s dotčenou lokalitou stanovují „zohlednit plánovaný rozvoj ekonomických aktivit v lokalitě Žďárek – Libouchec“ (str. 13) a „sledovat rozvojový záměr na zřízení výrobní a obslužné zóny Libouchec – Žďárek, zahrnutý nebo připravovaný v rámci ÚP dotčené obce, s ohledem na citlivost území vůči vlivům nadmístního významu na úseku dopravy, ochrany přírody a krajiny aj.“ (str. 14).

Z vymezení rozvojové oblasti OB6 v PÚR ani z její konkretizace v ZÚR ÚK není vůbec zřejmý významný veřejný zájem na realizaci konkrétního záměru žadatele (a v navrhovaném rozsahu).

Dodejme ještě, že oddíl *Požadavky na vytvoření územních podmínek pro hospodářský rozvoj* v odůvodnění ZÚR ÚK uvádí: „ZÚR ÚK posoudily potřebu vymezení dalších prostor pro ekonomický rozvoj nadmístního významu. V řadě provozovaných nebo navrhovaných průmyslových zón v kraji byly shledány dostatečné disponibilní územní rezervy. U rozvojového záměru průmyslové zóny Žďárek – Libouchec ZÚR ÚK upozorňují na jeho územní limity. V rámci úkolů stanovených pro územní plánování v rozvojové oblasti Ústí nad Labem OB6 je uloženo tento rozvojový záměr, zahrnutý nebo připravovaný v ÚP dotčené obce, posuzovat s ohledem na problematické dopravní vztahy a citlivost území vůči ochraně přírody a krajiny.“ (s. 42).

Dále ještě v kapitole *B.2 Rozvojové oblasti a rozvojové osy* uvádí: „Okrajovou součástí rozvojové oblasti [OB6] je záměr na zřízení výrobní a obslužné zóny Libouchec – Žďárek, připravovaný v rámci ÚP dotčené obce. Důvodem k opatrnosti při plánování záměru je možnost vzniku územních problémů (např. otázka dopravní zátěže na silnici I/13 ve směru Děčín, hlediska ochrany přírody a krajiny v blízkosti CHKO Labské pískovce a CHKO České středohoří).“ (s. 48).

Konečně *Vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území ZÚR ÚK* uvádí: „Možné vlivy spojené s rozvojem ekonomických aktivit v lokalitě Žďárek – Libouchec na životní prostředí je nutno prověřit v navazující územně plánovací dokumentaci, zejména s důrazem na možný negativní vliv na regionálně významnou migrační cestu velkých savců (viz. kap. 2.5.).“ (s. 80).

Z uvedeného je zřejmé, že z PÚR a ZÚR ÚK nevyplývá, že na realizaci záměru žadatele je dán závažný veřejný zájem.

Naopak je třeba říci, že záměr je v rozporu s republikovými prioritami stanovenými v PÚR i s prioritami stanovenými ZÚR ÚK.

Jestliže KÚÚK zohledňuje, které rozvojové cíle stanovené v PÚR a ZÚR ÚK by podle jeho názoru záměr žadatele napomohl naplnovat, je ovšem zapotřebí, aby také zvažoval, se kterými cíli PÚR a ZÚR ÚK by záměr žadatele byl v rozporu. Dílčích veřejných zájmů je zpravidla celá škála a výsledný veřejný zájem ve správním řízení vzniká jejich racionálním a odůvodněným pojmenováním a posouzením. Prvořadým úkolem orgánu ochrany přírody je jemu zákonem stanovená ochrana veřejných zájmů souvisejících s ochranou přírody a krajiny, v tomto konkrétním případě zejména ochrana zvláště chráněných druhů. Při posuzování žádosti o výjimku z této ochrany podle našeho přesvědčení orgán ochrany přírody musí v souladu s § 2 odst. 4 správního řádu racionálně zvážit všechny dílčí veřejné zájmy a ověřitelně posoudit, jaký je výsledný směr veřejného zájmu v dané věci.

V této souvislosti upozorňujeme především na republikové priority PÚR (2008) stanovené v odstavci 14 - ochrana a rozvoj přírodních, civilizačních a kulturních hodnot

území, zohledňování potřeb ekonomického a sociálního rozvoje v souladu s principy udržitelného rozvoje, odstavci 19 - využití brownfields, hospodárné využití zastavěného území, ochrana nezastavěného území - a odstavci 20 - rozvojové záměry umísťovat do co nejméně konfliktních lokalit, respektovat veřejné zájmy např. ochrany biologické rozmanitosti a kvality životního prostředí.

Obdobně upozorňujeme na priority stanovené v ZÚR ÚK, zejména prioritu č. 11 - využití brownfields, ochrana nezastavěného území, č. 12 - využití průmyslových zón, ochrana volných ploch mimo zastavěná území - a č. 14 - minimalizace záborů ZPF.

S uvedenými prioritami PÚR a ZÚR je přítom záměr žadatele v rozporu.

V této souvislosti navíc stojí za to citovat i z výše zmiňovaného rozhodnutí Správy CHKO Labské pískovce ze 7. 10. 2009, v jehož odůvodnění (na str. 9) je uvedeno: „Podle názoru Správy je celkově evidentní pochybení pořizovatele územně plánovací dokumentace v bodu zajištění průchodnosti volnou krajinou. Požadavek orgánů ochrany přírody byl v tomto bodu např. splněn v nadzemním vedení dálnice. Zúžení migračního koridoru a zástavba v podobě dálnice velmi výrazně omezuje přirozenou migraci živočichů. Změna využití dotčeného prostoru ve funkčním koridoru a okolí jsou principy zcela mimo požadavky trvale udržitelného rozvoje a způsobu hospodárného využití krajiny. Obecně je třeba přijmout princip zachování volné krajiny jako významného dochovaného přírodního a kulturního dědictví. Je potřebné efektivněji využívat dále tzv. brownfields a podobně nevyužitých stávajících ploch.“ S tímto názorem je třeba se ztotožnit.

Odkaz na Politiku územního rozvoje a Zásady územního rozvoje Ústeckého kraje jsou tedy v daném případě zcela nepoužitelné pro doložení nějakého veřejného zájmu na realizaci daného záměru – naopak nasvědčuje rozporu záměru s těmito zájmy.

iv) Absence vyhodnocení převahy veřejného zájmu nad zájmem ochrany přírody

Jak vyplývá z výše uvedeného, aby mohla být výjimka udělena, musí úřad zároveň:

- identifikovat a kvantifikovat veřejné zájmy na realizaci dané stavby (při zohlednění přínosů, ale i negativ záměru),
- identifikovat a kvantifikovat míru narušení zájmu ochrany přírody a krajiny,
- výše uvedené porovnat.

Toto však nebylo úřadem řádně provedeno.

Úřad správně nezjistil, zda na realizaci dané stavby je dán nějaký veřejný zájem (při zohlednění přínosů, ale i negativ záměru), natož aby jím tvrzený zájem nějak kvantifikoval, jakož ani neidentifikoval a nekvantifikoval míru narušení zájmu ochrany přírody a krajiny.

Vzhledem k tomuto nemohl ani tyto zájmy řádně porovnat.

Úřad pouze obecně uvádí, že „u veřejného zájmu na dosažení společenského sociálního a ekonomického užítku záměru považuje krajský úřad za jeho jádro zájem na dalším rozvoji ekonomických aktivit v dotčené lokalitě, zatímco za jeho periferii pak považuje zájem na realizaci konkrétního záměru bez jakýchkoliv zmírňujících a kompenzačních opatření.“.

Z uvedeného však není jasné, jaký je skutečný identifikovatelný a kvantifikovatelný dopad záměru ve vztahu k uváděným zájmům. Bez toho, aniž by byl kvantifikován přínos daného záměru, nelze ani řádně tento přínos porovnat s jeho negativy.

Kromě toho „*další rozvoj ekonomických aktivit v dotčené lokalitě*“ lze zajistit i jiným způsobem, než navrhovaným záměrem, podstatně kolidujícím s jinými veřejnými zájmy.

Nebylo též ani řádně postupováno při zkoumání dotčení zájmu ochrany přírody.

Dle § 50 odst. 1 a 2 zákona č. 114/1992 Sb. jsou zvláště chránění živočichové chráněni ve všech svých vývojových stádiích. Chráněna jsou jimi užívaná přirozená i umělá sídla a jejich biotop. Je zakázáno škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných živočichů, zejména je chytat, chovat v zajetí, rušit, zraňovat nebo usmrčovovat. Není dovoleno sbírat, ničit, poškozovat či přemísťovat jejich vývojová stádia nebo jimi užívaná sídla.

V daném případě je přitom zřejmé, že dojde k zásahu – např. ke zranění nebo usmrcení či rušení jedinců zvláště chráněných druhů živočichů – jejich vývojových stádií (jež tvoří dotčenou populaci), jakož i k dotčení (zániku) jejich sídel a k narušení jejich biotopu - § 3 odst. 1 písm. j) zákona č. 114/1992 Sb. (kdy stojí za to připomenout, že biotop je definován jako životní prostředí nejen populace, ale i jedince).

To, zda populace daného živočicha bude udržena v příznivém stavu z hlediska ochrany, je jen jednou z podmínek, jež musí být splněna při udělení výjimky dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. Není tedy rozhodné, zda se jedná o zásah do populace druhu jako celku, ale podstatné je, že dle ochranných podmínek dle § 50 odst. 1 a 2 zákona č. 114/1992 Sb. jsou chráněni i jedinci, jejich sídla ad. (o zásahu do populace se v § 50 odst. 1 a 2 zákona č. 114/1992 Sb. - na který odkazuje § 56 odst. 1 tohoto zákona – nehovoří).

Jinými slovy posouzení míry, v níž dojde k zásahům do života populací předmětného druhu jako celku (míry zásahu týkajícího se udržení a rozvoje populací daného druhu), je pouze jednou z vícero podmínek, které musí být splněny pro možnost udělení výjimky.

Jestliže tedy úřad řádně neurčil (neidentifikoval) a nekvantifikoval relevantní veřejné zájmy v daném případě, potom jen těžko mohl tyto i řádně porovnat.

Není totiž rozhodné, zda porovnávané zájmy kolidují „do té míry, aby naplnění jednoho ohrozilo jádro druhého či nikoli“, ale rozhodná je intenzita a závažnost narušení nebo naopak naplnění daných zájmů.

Jinými slovy při porovnávání obou zájmů nelze tyto zájmy „obrušovat“ na jejich jádra, neboť tím by rozhodování o udělení výjimky bylo redukováno na naplnění pouze jediné z podmínek pro její udělení (udržení celkové populace druhu), ačkoli tomu tak zjevně není - pro udělení výjimky je třeba naplnit všechny podmínky.

Již vůbec potom z toho, že – dle tvrzení úřadu - naplněním jím tvrzených zájmů na realizaci stavby nedojde k narušení úřadem uváděného „jádra“ zájmu ochrany přírody, nelze vyvozovat, že by jiný zájem na realizaci stavby měl být převažující.

Jestliže úřad nezohlednil narušení veřejných zájmů dotčeným záměrem (a to nejen zájmu ochrany přírody a krajiny, ale i jiných, souvisejících), a již vůbec toto narušení nekvantifikoval, jakož ani správně neidentifikoval jím zjištěné přínosy záměru, a ani ty nikterak nekvantifikoval, potom nemohl ani tyto zájmy řádně porovnat a jeho záměr o tom, že je zde jiný veřejný zájem převažující nad zájmem ochrany přírody, nemůže obstát.

v) K udělení výjimky ve vztahu ke střevlíku zlatitému.

Uvádí-li správní orgán ve vztahu k udělení výjimky pro druh střívků zlatitý, že záměr „nehrozí dlouhodobou stabilitu místní populace“, potom je třeba zopakovat, že nelze zužovat podmínky pro udělení výjimky na posouzení případného veřejného zájmu na realizaci záměru na straně jedné a míry, v níž dojde k zásahům do populací předmětného druhu jako celku (míry zásahu týkajícího se udržení a rozvoje populací daného druhu), na straně druhé.

Jestliže správní orgán staví své rozhodnutí na závěru, že záměr „nehrozí dlouhodobou stabilitu místní populace“, potom je zřejmé, že zájem na ochraně zvláště chráněných druhů živočichů redukoval jen na ochranu jejich celých populací, což je však nepřijatelné.

Jak již je uvedeno výše, to, zda populace daného živočicha bude udržena v příznivém stavu z hlediska ochrany, je jen jednou z podmínek, jež musí být splněna při udělení výjimky dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb.

Není tedy rozhodné, zda se jedná o zásah do populace druhu jako celku, ale podstatné je, že dle ochranných podmínek dle § 50 odst. 1 a 2 zákona č. 114/1992 Sb. jsou chráněni i jedinci, jejich sídla ad. (o zásahu do populace se v § 50 odst. 1 a 2 zákona č. 114/1992 Sb. - na který odkazuje § 56 odst. 1 tohoto zákona - nehovoří).

Sám úřad přitom uvádí (podtrženo odvolatelem), že „se v tomto případě jedná o druh kriticky ohrožený, jehož výskyt na území státu je již omezen pouze na malou zbytkovou oblast v okresech Ústí nad Labem a Děčín a vyznačuje se dlouhodobě nepříznivým populačním trendem“!

Dále uvádí, že „vzhledem k jeho bionomii se jedná o druh relativně citlivý na fragmentaci krajiny a tím i na velkoplošné stavební záměry, které se bohužel dlouhodobě soustřeďují právě v oblasti jeho hojného výskytu při křížení tranzitních silničních tahů v severovýchodní části okresu Ústí nad Labem.“

Na tomto nic nemění ani případná redukce záměru, neboť důvodem pro udělení výjimky nemůže být, že záměr byl redukován (tj. že jeho původně plánované dopady byly větší a nyní byly omezeny), ale je nutno posuzovat jak dopady daného záměru jako celku (k tomuto viz dále), tak případně i dopady jeho omezené části, ale nikoli v porovnání s dopady záměru neredukovaného, ale se stávajícím stavem (tj. se stavem, kdy záměr nebude realizován, tj. kdy k zásahu do ochranných podmínek daného živočicha nedojde).

Takto však úřad při posuzování předmětu řízení nepostupoval a jeho závěr o přípustnosti výjimky tedy nemůže obstát.

vi) K otázce právní jistoty:

KÚÚK v odůvodnění rozhodnutí uvádí: *„V souladu se zásadou legitimního očekávání (§ 2 odst. 4 správního řádu) vzal krajský úřad v úvahu rovněž skutečnost, že převaha takto zakotveného veřejného zájmu nad veřejným zájmem na ochraně některých zvláště chráněných druhů byla pro předmětný záměr konstatována už předchozími pravomocnými rozhodnutími Správy a krajského úřadu, a obdobně i některými rozhodnutími vydanými v minulosti pro povahou srovnatelné záměry v blízkém okolí.“*

Uvedenou argumentaci KÚÚK není možno přijmout.

Ani jedno z dřívějších rozhodnutí správních orgánů v této věci neobsahuje důkladné a ověřitelné odůvodnění převahy jiného veřejného zájmu nad ochranou zvláště chráněných druhů.

Rozhodnutí KÚÚK z 24. 3. 2009 uvádí, že výjimku lze podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny udělit v případech, kdy jiný veřejný zájem výrazně převažuje nad zájmem ochrany přírody. Co se týče aplikace tohoto požadavku na záměr žadatele, obsahuje v tomto ohledu jedinou větu: „V daném případě se jedná o převažující veřejný zájem sociální a ekonomické povahy, který správní orgán spatřuje zejména ve vybudování nových pracovních míst pro obyvatele okolních obcí, a tím zvýšení zaměstnanosti a ekonomické stability území.“

Rozhodnutí Správy CHKO Labské pískovce ze 7. 10. 2009 neobsahuje prakticky žádné podrobnosti o tom, jaký veřejný zájem na realizaci záměru žadatele podle zjištění správního orgánu převažuje nad zájmem ochrany přírody a proč. Je pouze citováno z podání, v němž žadatel přednesl svůj názor, jaké veřejné zájmy převažují nad zájmem ochrany přírody.

Správa odlišila zvláště chráněné druhy, u nichž při realizaci záměru hrozí poškození na úrovni místní či nadmístní populace a u nichž hrozí poškození pouze na úrovni jedinců; prvním logicky přiznala silnější ochranu (a uzavřela že, tvrzené jiné veřejné zájmy nad ní nepřeváží) a druhým přiznala slabší ochranu (a uzavřela, že jiné veřejné zájmy nad ní převáží). Nicméně tvrzené jiné veřejné zájmy správní orgán sám řádně a ověřitelně nedoložil, nekonkretizoval a neodůvodnil; ve zcela obecné rovině jejich možnou existenci pouze citoval z podání žadatele.

I vzhledem k řečenému KÚÚK neměl odkazovat na to, že existence jiných veřejných zájmů byla doložena v předchozích řízeních, a měl jejich existenci a váhu důkladně a ověřitelně doložit a odůvodnit.

V neposlední řadě je třeba uvést, že předchozí rozhodnutí se týkala jiných druhů zvláště chráněných druhů živočichů, tj. jednalo se o jiný předmět řízení (což platí tím více o případných jiných rozhodnutích vydaných ve zcela jiných věcech).

Navíc rozhodnutí KÚÚK z roku 2009 udělilo výjimku z ochrany dvou zvláště chráněných druhů vedených v kategorii ohrožený. Rozhodnutí Správy z roku 2009 udělilo výjimku z ochrany dvou silně ohrožených druhů.

Napadené rozhodnutí KÚÚK přitom udělilo výjimku z ochrany pěti ohrožených zvláště chráněných druhů, čtyř silně ohrožených a tří kriticky ohrožených.

I v rozsahu a intenzitě výjimky je tedy oproti dřívějším rozhodnutím rozdíl, který potvrzuje, že předchozí rozhodnutí nemohla založit jakékoli legitimní očekávání žadatele, že i v tomto případě mu bude výjimka udělena.

vii) Rozpor záměru s veřejným zájmem:

Je tedy třeba trvat na tom, že na realizaci předmětné stavby není dán veřejný zájem, naopak má být realizována ze zájmů soukromých (podnikatelské zájmy investora), natož aby tento zájem převažoval nad zájmem ochrany přírody a krajiny, v daném případě tedy mj. nad zájmem na zachování biotopů zvláště chráněných druhů živočichů a na zachování krajiny.

V daném případě není dán z hlediska veřejných zájmů důvod, proč je nutno navrhovanou stavbu realizovat (tím méně důvod naléhavý), naopak stavba narušuje veřejné zájmy chráněné zvláštními předpisy např. vzhledem k těmto negativním důsledkům na životní prostředí:

- intenzivní urbanizace velkého množství dosud nezastavěné krajiny (haly, zpevnění plochy a další stavby a úpravy),
- zábor zemědělské půdy ve značném rozsahu,

- narušení biotopů velkého množství nejen zvláště chráněných živočišných a rostlinných druhů (viz množství druhů, pro které je výjimka žádána), ale i biotopů množství obecně chráněných druhů rostlin a živočichů (viz množství nalezených druhů dle biologického hodnocení areálu),
- narušení rázu dosud neurbanizované (zemědělské – venkovské) krajiny výstavbou velkého množství rozměrných hal,
- negativní vlivy dopravy v souvislosti s obsluhou navrhovaného areálu - nárůst hluku, emisí znečišťujících látek v ovzduší a prašnosti jak přímo v daném areálu a jeho okolí, tak i v okolí pozemních komunikací, po nichž bude probíhat doprava z a do areálu,
- změna mikroklimatu daného území,
- negativní vlivy výstavby areálu (hluk, prašnost ad.),
- ad.

Je třeba připomenout, že předmětné území je dosud nezastavěnou, volnou a otevřenou krajinou, na čemž nic nemění ani liniové stavby v ní realizované. Ty by naopak měly být důvodem pro další nezastavování území tak, aby podmínky pro migraci (liniovými stavbami ztížené) nebyly dále zhoršeny a nebyly již více narušovány ekologicko–stabilizační funkce přírody a krajiny v daném místě.

Po překonání dálnice D8 dochází k rozptylu živočichů mj. právě i na dosud volné plochy mezi CHKO České Středohoří a Krušnými horami.

Realizace tohoto záměru by vytvořila zcela zjevnou obrovskou bariéru v daném místě a vedla by k úplnému zničení předmětného krajinného prostoru.

Výše uvedené potom působí rozpor daného záměru s právními předpisy, např. s požadavky na ochranu krajinného rázu dle § 12 zákona č. 114/1992 Sb. nebo se zásadami ochrany zemědělského půdního fondu dle § 4 zákona č. 334/1992 Sb.

Jestliže je potom stavba navržena v rozporu s právními předpisy, nemůže být na její realizaci dán veřejný zájem (byť by třeba byla v souladu s územním plánem), neboť o veřejný zájem se nemůže jednat tam, kdy by tento zájem byl v rozporu s platnými předpisy* (např. právě na ochranu životního prostředí).

Je třeba uvést, že – jak již bylo uvedeno výše – aby bylo možno konstatovat nějaký veřejný zájem na realizaci nějaké stavby, potom je nutno zohlednit jak její pozitiva, tak negativa.

Závěr správního orgánu, že na realizaci záměru je dán převažující veřejný zájem (neboť dojde k „vytvoření investičních příležitostí a pracovních míst“), tedy nemůže obstát, jestliže úřad zároveň nevyhodnotil a nezohlednil výše uvedená negativa daného záměru.

viii) K uváděné redukci záměru a navrženým kompenzačním opatřením:

K žadatelem provedenému zúžení žádosti je třeba především uvést, že záměr (jeho vlivy na zájmy ochrany přírody a krajiny a zájmy související) je třeba posuzovat jako celek, neboť se jedná o jeden záměr, byť formálně je nyní žádáno o udělení výjimky pouze pro jeho část.

Tvrzení žadatele, že nemá v úmyslu činit další kroky vedoucí k realizaci celého záměru, není relevantní; podstatné totiž je, že záměr jako celek je umístěn – viz v současné době běžící řízení o umístění této (celé) stavby vedené Obecním úřadem Libouchec, stavební

*) Průcha, P., Pomahač, R.: Lexikon - správní právo. Sagit, Ostrava 2002, str. 585 (heslo „veřejný zájem“).

úřad (po vrácení věci k novému projednání rozhodnutím Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 11. 12. 2013, č. j. 370/UPS/2008-29) – i povolován – viz certifikát autorizovaného inspektora ing. Jaromíra Kuciána (č. 04/2008), jakož jsou pro celý (nezúžený) záměr vydány i další podkladové akty dotčených orgánů.

Co se navržených kompenzačních opatření týká, zde je třeba připomenout, že aby bylo vůbec možno uvažovat o podmínkách, za nichž by měl být záměr realizován, je třeba nutno nejprve vyřešit otázku, zda je vůbec záměr z hlediska podmínek pro udělení výjimky dle zákona č. 114/1992 Sb. přípustný či nikoli. Jestliže totiž nejsou splněny podmínky zákona pro udělení výjimky, jako je tomu zde, potom totiž nemá smyslu uvažovat o nějakých opatřeních na zmírnění negativních vlivů záměru.

Navrhovaná kompenzační opatření nejsou navíc naplněním podmínky neexistence jiného uspokojivého řešení.

Je třeba též opět zopakovat, že „kompenzační opatření“ nemají za cíl umožnit existenci zvláště chráněných živočichů v prostoru jejich dnešního výskytu, ale „vytlačit“ zvláště (i obecně) chráněné druhy živočichů mimo prostor navrhované zástavby, což jistě nelze považovat za „kompenzační opatření“ nebo za opatření, která by mohla nějakým způsobem ovlivnit rozhodování o stěžejní otázce tohoto správního řízení, tj. zda lze s ohledem na zákonné důvody udělit výjimku pro daný záměr či nikoli.

Kromě toho se návrh kompenzačních opatření nikterak nevypořádává s tím, že nejen plochy přímo zastavěné vedou k zániku daného přírodního prostředí, ale výstavba i provoz daného záměru povedou k degradaci prostředí i za hranicemi areálu daného logistického parku. Jak vyplývá z již uvedeného, rozsah záměru a uvažovaného provozu je takový, že povede ke změně přírodních a klimatických vztahů nejen v místě přímo zastavěném ale i za jeho hranicemi.

Ani navržená „kompenzační opatření“ tedy neodstraní zásadní negativní vlivy záměru na dané přírodní prostředí.

Lze tedy shrnout, že není splněna zákonná podmínka pro udělení výjimky dle zákona č. 114/1992 Sb. pro daný záměr, neboť jeho realizace není ve veřejném zájmu, natož ve veřejném zájmu, který by převažoval nad zájmem ochrany přírody (naopak veřejné zájmy narušuje).

b) Nesplnění podmínky neexistence jiného uspokojivého řešení.

Dále je nutno uvést, že není splněna ani další zákonná podmínka pro udělení výjimky, a to že zde není jiné uspokojivé řešení.

Z napadeného rozhodnutí není vůbec zjistitelné a přezkoumatelné, na základě jakých důkazů a skutečností došel správní orgán k závěru, že i tato zákonná podmínka pro udělení výjimky je splněna.

K tvrzení KÚÚK, že v daném případě není ve vztahu k realizaci předmětného záměru jiné uspokojivé řešení, podotýkáme, že tento závěr úřadu není v zásadě nijak odůvodněn, v zásadě pouze jen odkazem na Politiku územního rozvoje a ZÚR Ústeckého kraje.

Jednak z těchto dokumentů může jen těžko vyplývat neexistence jiného uspokojivého řešení, jednak tyto dokumenty nelze použít na podporu udělení výjimky (k tomuto viz výše).

Závěr správního orgánu zde tedy nemůže obstát jednak s ohledem na výše uvedené, jednak z toho důvodu, že u každého závěru orgánu ochrany přírody je zapotřebí, aby toto

tvrzení bylo řádně a ověřitelně zjištěno a doloženo v souladu s § 3 a § 68 správního řádu – tak tomu zde není.

Jestliže KÚÚK za veřejný zájem na realizaci záměru označil obecně vytvoření investičních příležitostí a pracovních míst, příspěvek k rozvoji místní veřejné dopravy a zvýšení rozpočtových příjmů obcí, je nezbytné, aby zvažoval, zda ke splnění těchto obecných veřejných zájmů existuje jiné uspokojivé řešení. Máme za to, že jiná uspokojivá řešení existují – například průmyslový rozvoj ve stávajících průmyslových zónách či v brownfieldech.

I kdybychom tedy připustili, že je v určitém relevantním zájmu realizace dané stavby, potom je možno tento zájem bez konfliktu se zájmy ochrany přírody a krajiny realizovat na jiném místě v daném kraji.

V dané oblasti se nachází velké množství nevyužitých a zdevastovaných ploch, které nekolidují se zájmy ochrany přírody a krajiny (jakož ani s jinými zájmy, např. se zájmy ochrany zemědělského půdního fondu); jedná se např. o území bývalých dolů u Úžína, plochy v okolí dálnice D8 od Trmic po Varvažov ad.

Je třeba připomenout, že v Ústeckém kraji je množství jiných těžbou a průmyslovou činnostmi již narušených míst, kde lze záměr realizovat. Právě u Ústeckého kraje jako kraje v republice z hlediska rozlohy nejvíce zasaženém těžební a průmyslovou činností lze jen těžko shledat se zásadami ochrany přírody a krajiny souladný záměr zabírající velké plochy dosud neurbanizované krajiny, která je navíc biotopem četných zvláště chráněných druhů živočichů.

Možný argument žadatele, že chce stavět na zvolené ploše, neboť zde už investoval do koupě pozemku a ve stávajících průmyslových zónách či brownfieldech by se mu jeho záměr nevyplatil (nebo vyplatil méně než na zvolené ploše), by byl pochopitelnou obhajobou soukromého zájmu investora.

Není a nesmí však být úkolem státní správy upřednostňovat soukromý zájem žadatele před zájmy veřejnými, naopak podle § 2 odst. 4 správního řádu je povinností správních orgánů dbát, aby přijatá řešení byla v souladu s veřejným zájmem. V otázce existence jiných uspokojivých řešení se tedy KÚÚK měl zabývat tím, zda je uspokojivě možné usilovat o naplnění zmíněných veřejných zájmů (investiční příležitosti, pracovní místa atd.) jiným způsobem než realizací žadatelova záměru, a to zde, jak vyplývá z výše uvedeného, možné je.

Absence relevantního odůvodnění naplnění této zákonné podmínky udělení výjimky působí též nejen porušení § 68 odst. 3 správního řádu, neboť v rozhodnutí absentuje řádné odůvodnění rozhodnutí, ale úřad porušil i svojí povinnost dle § 50 odst. 3 a 4 zákona č. 500/2004 Sb., neboť pečlivě nepřihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci (jakož ani nezjišťoval všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu).

c) Nesplnění podmínky naléhavosti důvodů pro její udělení.

V neposlední řadě je třeba připomenout, že není splněna ani podmínka, že by se mělo jednat o důvody na realizaci dané stavby naléhavé.

Realizace předmětných skladových hal není důvodem naléhavým - není dán z hlediska veřejných zájmů důvod, proč je nutno navrhovanou stavbu naléhavě realizovat.

Situaci v dané lokalitě není možno označit za stav, který by bylo nutno, tím méně naléhavě, řešit, tedy ani zde nemůže být dáno splnění podmínky naléhavosti důvodů na realizaci stavby.

Naléhavý důvod by byl dán pouze v případě, kdy by nerealizace navrhované činnosti mohla závažným způsobit ohrozit nebo narušit jiný veřejný zájem, přičemž k tomuto ohrožení či narušení by mělo dojít navíc v nejbližší době.

Tak tomu ovšem v daném případě není, naopak, dle názoru sdružení dojde k narušení veřejných zájmů právě realizací navrhované stavby.

Navíc ani naplněním této zákonné podmínky pro udělení výjimky se správní orgán v zásadě nikterak nezabýval.

Z napadeného rozhodnutí není vůbec zjištělné a přezkoumatelné, na základě jakých důkazů a skutečností došel správní orgán k závěru, že i tato zákonná podmínka pro udělení výjimky je splněna.

Uvedené působí nejen porušení § 68 odst. 3 správního řádu, neboť v rozhodnutí absentuje řádné odůvodnění rozhodnutí, ale úřad porušil i svojí povinnost dle § 50 odst. 3 a 4 zákona č. 500/2004 Sb., neboť pečlivě nepřihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci (jakož ani nezjišťoval všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu).

Lze tedy shrnout, že vzhledem k tomu, že v dané věci není splněna ani jedna z podmínek nezbytných pro udělení výjimky dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb., nebylo možno dle zákona výjimku ze zákazů u zvláště chráněných živočichů pro daný záměr povolit a výrok napadeného rozhodnutí je rozporný s tímto zákonem.

Jak je podrobně uvedeno a odůvodněno výše, je napadené rozhodnutí vydáno zejména v rozporu s:

- § 56 odst. 1 a 3 zákona č. 114/1992 Sb., neboť výjimka byla udělena, aniž by byly splněny podmínky dle tohoto ustanovení pro její povolení,
- § 2 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., neboť správní orgán nepostupoval v souladu se zákony,
- § 2 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., neboť správní orgán nechránil veřejný zájem,
- § 3 zákona č. 500/2004 Sb., neboť správní orgán nezjišťoval a nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti,
- § 50 odst. 3 a 4 zákona č. 500/2004 Sb., neboť správní orgán nezjišťoval všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a pečlivě nepřihléžel k tomu, co bylo odvolatelem v uvedeno v jeho vyjádřeních,
- § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., neboť v odůvodnění rozhodnutí absentuje přezkoumatelné odůvodnění naplnění zákonných podmínek pro udělení výjimky,

a pro toto je nezbytné jej jako nesprávné a nezákonné v odvolacím řízení zrušit či změnit.

Ze všech výše uvedených důvodů podává spolek Přátelé přírody – Občanská společnost toto odvolání proti rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 22. 5. 2014, č. j. 3057/ZPZ/2013/ZD-539, kterým se povoluje výjimka ze základních podmínek ochrany zvláště chráněných živočichů pro stavbu „CPI Park Žďárek“ v k. ú. Knínice u Libouchce, a žádá, aby bylo změněno tak, že se žádost o výjimku ze základních podmínek ochrany zvláště chráněných živočichů zamítá.

V Ústí nad Labem dne 4. 6. 2014

.....
Přátelé přírody – Občanská společnost
IČ 26638282
V Podhájí 217
400 01 Ústí nad Labem
Marian Páleník
předseda správní rady spolku